CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

DIVERSIUNE ÎN ETER

Seria 331

1971

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

STRICT SECRET

Aprobată de colectivul de conducere al Direcției I la data de 9 septembrie 1971.

DIVERSIUNE ÎN ETER

Autori:
mr. MIHAI NICOLAE
mr. VASILE MACHEDON
mr. VASILE SIMA
mr. MIRCEA CÂMPEANU

Seria 331

1971

Lucrarea avînd un caracter strict secret, va fi păstrată şi folosită cu respectarea riguroasă a dispoziţiilor legale referitoare la apărarea secretului de stat şi a ordinelor şi instrucţiunilor în vigoare privind evidenţa, redactarea, multiplicarea, manipularea şi păstrarea documentelor cu caracter secret de stat în unităţile Consiliului Securităţii Statului.

UNDELE MINCIUNII

Zi de zi se afirmă în viaţa internaţională, cu tot mai multă vigoare, aspiraţia opiniei publice către destindere, însănătoşirea climatului mondial, normalizarea raporturilor între state, lărgirea colaborării între ţări în diferite sectoare de activitate. Rezolvarea la masa tratativelor a tuturor problemelor aflate în litigiu se impune din ce în ce mai mult ca singura soluţie raţională în relaţiile dintre state, popoarele înţelegînd într-o măsură tot mai mare că, în condiţiile actuale, orice conflict, oricît de neînsemnat ar părea, poate declanşa o conflagraţie mondială, cu consecinţe catastrofale. În această atmosferă propice înlăturării neîncrederii, cînd ideea apropierii între popoare capătă o audienţă din ce în ce mai largă, cînd omenirea îşi îmbogăţeşte tezaurul de civilizaţie prin strădanii ce nu se mai opresc pe liniile de frontieră, sună anacronic vocile celor care au rămas tributari ai practicilor „războiului rece", ai politicii „pe marginea prăpastiei". Au trecut anii, multe s-au schimbat în lume, dar adversarii înţelegerii între naţiuni, forţele retrograde ce mizează pe tensiune n-au renunţat la activităţile lor provocatoare. Purtătorii de cuvînt ai acestora pot fi întîlniţi şi la microfoanele postului de radio „Europa liberă", care nu are nimic comun nici cu idealurile Europei, nici cu acelea ale libertăţii popoarelor. Libertatea acestor profitori ai recidivelor „războiului rece" este aceea de a sluji interesele

imperialismului, ale faimoasei agenții de spionaj a S.U.A. De altfel, nu-i un secret pentru nimeni că această „radiofonie neagră“, cum au numit-o unii publiciști americani, este condusă îndeaproape de C.I.A.

Fiind recrutați în marea lor majoritate din rîndul trădătorilor de patrie, ale căror trăsături distinctive le constituie reacționarismul politic și degradarea morală, slujbașii „Europei libere“ își dezvăluie, prin fiecare frază pe care o pronunță, ostilitatea maladivă ce o nutresc față de popoarele țărilor socialiste din care provin, de aspirațiile nobile ale acestora, de munca lor eroică.

Ei constituie ceea ce societatea în care au trăit a respins ca nefiindu-i organic, o adunătură de ratați, de aventurieri care au naufragiat în mlaștina trădării de patrie.

O parte din programele acestui post de radio sînt întocmite și transmise în limba română de diversioniștii recrutați dintre trădătorii de patrie proveniți din țara noastră. Pentru simbria pe care o primesc, ei slujesc cercurile reacțiunii, care nu se pot împăca cu avîntul ireversibil al poporului nostru pe calea socialismului, a progresului. Acești profesioniști ai trădării desfășoară o campanie sistematică de denigrare a realităților românești, de interpretare tendențioasă a măsurilor ce se iau în țara noastră pe linie de partid și de stat, scontînd că vor putea influența în spiritul ideologiei și moralei lor odioase pe unii dintre cei care audiază emisiunile „Europei libere“.

În cadrul numeroaselor genuri de programe pe care le transmit (comentarii politice, analize literare, prezentarea unor lucrări de artă, emisiuni muzicale etc.), ei cultivă servilismul față de ceea ce provine din străinătate, elogiază ceea ce emană din moduri de viață care nu au nimic comun cu ființa noastră națională, cu aspirațiile și interesele poporului român, se fac purtătorii de cuvînt ai decadentismului, ai imoralității.

În străinătate, pot fi întîlniți deseori prin gări și holuri de hoteluri, încercînd să racoleze noi clienți ai serviciilor de spionaj capitaliste, elemente receptive la ideea obținerii

de avantaje materiale fără efort, tot felul de aventurieri, de indivizi fără căpătîi.

De asemenea, în permanență sînt în căutare de cetățeni români ce călătoresc în străinătate de la care încearcă să smulgă cîte o declarație sau cîte un interviu pentru a le prezenta apoi, amestecate cu veninul urii, în cadrul programelor „Europei libere“.

Obținerea unor astfel de materiale nu constituie însă decît o parte a activității lor — cea oficială. Cealaltă parte rezidă în procurarea de date cu caracter secret, pe care le pun la dispoziția spionajului capitalist pentru a putea fi folosite în diverse acțiuni ostile țării noastre. De altfel, structura internă a C.N.E.L. (Comitetul național pentru Europa liberă) din care face parte și postul de radio „Europa liberă“ și atribuțiunile principalelor sale direcții oferă o imagine concludentă asupra scopurilor urmărite de această organizație.

Înființat în anul 1949, cu sprijinul moral și material al Departamentului de Stat al S.U.A. și al C.I.A., acest comitet, al cărui sediu se află la New-York, a constituit unul din principalele instrumente ale „războiului rece“, avînd de îndeplinit și în prezent numeroase obiective ostile socialismului.

El este condus de un comitet executiv, ajutat de un consiliu de directori, din ambele organisme făcînd parte cetățeni americani cu o poziție socială proeminentă.

În problemele de politică internațională, Comitetul executiv este îndrumat de un organ denumit „Comitetul consultativ vest-european“, format din oameni politici și de stat reacționari, aparținînd în majoritate țărilor membre ale N.A.T.O.

Dintre numeroasele compartimente componente ale Comitetului național pentru Europa liberă, cele mai importante sînt următoarele: Departamentul de știri și informații (care este, de fapt, un adevărat serviciu de spionaj); Departamentul de cercetări și analize; Direcția de operațiuni ale blocului comunist; Departamentul înregistrării știrilor

imperialismului, ale faimoasei agenţii de spionaj a S.U.A. De altfel, nu-i un secret pentru nimeni că această „radiofonie neagră", cum au numit-o unii publicişti americani, este condusă îndeaproape de C.I.A.

Fiind recrutaţi în marea lor majoritate din rîndul trădătorilor de patrie, ale căror trăsături distinctive le constituie reacţionarismul politic şi degradarea morală, slujbaşii „Europei libere" îşi dezvăluie, prin fiecare frază pe care o pronunţă, ostilitatea maladivă ce o nutresc faţă de popoarele ţărilor socialiste din care provin, de aspiraţiile nobile ale acestora, de munca lor eroică.

Ei constituie ceea ce societatea în care au trăit a respins ca nefiindu-i organic, o adunătură de rataţi, de aventurieri care au naufragiat în mlaştina trădării de patrie.

O parte din programele acestui post de radio sînt întocmite şi transmise în limba română de diversioniştii recrutaţi dintre trădătorii de patrie proveniţi din ţara noastră. Pentru simbria pe care o primesc, ei slujesc cercurile reacţiunii, care nu se pot împăca cu avîntul ireversibil al poporului nostru pe calea socialismului, a progresului. Aceşti profesionişti ai trădării desfăşoară o campanie sistematică de denigrare a realităţilor româneşti, de interpretare tendenţioasă a măsurilor ce se iau în ţara noastră pe linie de partid şi de stat, scontînd că vor putea influenţa în spiritul ideologiei şi moralei lor odioase pe unii dintre cei care audiază emisiunile „Europei libere".

În cadrul numeroaselor genuri de programe pe care le transmit (comentarii politice, analize literare, prezentarea unor lucrări de artă, emisiuni muzicale etc.), ei cultivă servilismul faţă de ceea ce provine din străinătate, elogiază ceea ce emană din moduri de viaţă care nu au nimic comun cu fiinţa noastră naţională, cu aspiraţiile şi interesele poporului român, se fac purtătorii de cuvînt ai decadentismului, ai imoralităţii.

În străinătate, pot fi întîlniţi deseori prin gări şi holuri de hoteluri, încercînd să racoleze noi clienţi ai serviciilor de spionaj capitaliste, elemente receptive la ideea obţinerii

de avantaje materiale fără efort, tot felul de aventurieri, de indivizi fără căpătîi.

De asemenea, în permanenţă sînt în căutare de cetăţeni români ce călătoresc în străinătate de la care încearcă să smulgă cîte o declaraţie sau cîte un interviu pentru a le prezenta apoi, amestecate cu veninul urii, în cadrul programelor „Europei libere".

Obţinerea unor astfel de materiale nu constituie însă decît o parte a activităţii lor — cea oficială. Cealaltă parte rezidă în procurarea de date cu caracter secret, pe care le pun la dispoziţia spionajului capitalist pentru a putea fi folosite în diverse acţiuni ostile ţării noastre. De altfel, structura internă a C.N.E.L. (Comitetul naţional pentru Europa liberă) din care face parte şi postul de radio „Europa liberă" şi atribuţiunile principalelor sale direcţii oferă o imagine concludentă asupra scopurilor urmărite de această organizaţie.

Înfiinţat în anul 1949, cu sprijinul moral şi material al Departamentului de Stat al S.U.A. şi al C.I.A., acest comitet, al cărui sediu se află la New-York, a constituit unul din principalele instrumente ale „războiului rece", avînd de îndeplinit şi în prezent numeroase obiective ostile socialismului.

El este condus de un comitet executiv, ajutat de un consiliu de directori, din ambele organisme făcînd parte cetăţeni americani cu o poziţie socială proeminentă.

În problemele de politică internaţională, Comitetul executiv este îndrumat de un organ denumit „Comitetul consultativ vest-european", format din oameni politici şi de stat reacţionari, aparţinînd în majoritate ţărilor membre ale N.A.T.O.

Dintre numeroasele compartimente componente ale Comitetului naţional pentru Europa liberă, cele mai importante sînt următoarele: Departamentul de ştiri şi informaţii (care este, de fapt, un adevărat serviciu de spionaj); Departamentul de cercetări şi analize; Direcţia de operaţiuni ale blocului comunist; Departamentul înregistrării ştirilor

transmise de agențiile de știri din țările socialiste; Direcția organizării politice a diferitelor grupări de emigranți din țările socialiste.

Postul de radio „Europa liberă" din München este condus de un comitet format din americani, iar în cadrul său lucrează peste 1.000 de salariați, dintre care aproximativ jumătate sînt originari din țările est-europene.

Orice angajare se poate face numai cu aprobarea prealabilă a Centralei C.N.E.L. Serviciul de securitate al „Europei libere", din care fac parte și unele cadre ale Serviciului de contrainformații al armatei americane, controlează și verifică permanent întreaga activitate de serviciu și particulară a salariaților. Aceștia sînt obligați prin contract să anunțe toate legăturile oficiale sau particulare pe care le au sau și le fac, inclusiv pe cele prin corespondență, să prezinte pentru control toată corespondența purtată cu persoane din țările socialiste și să anunțe dacă au fost contactați sau vizitați de persoane din aceste țări. Sediul postului și locuințele personalului sînt păzite de un corp de poliție, iar intrarea în clădirile respective se face numai pe bază de legitimații.

Structura organizatorică a „Europei libere" este în general asemănătoare celei a C.N.E.L.-ului. In prezent postul de radio „Europa liberă" din München transmite timp de 532 ore săptămînal (prin programe paralele în mai multe limbi) dintre care 84 pentru România (12 ore pe zi). Din timpul afectat întregului program transmis în limba română, 44% revine temelor și comentariilor politice, 24% muzicii și emisiunilor distractive, 17% știrilor, iar 14% subiectelor legate de cultură, știință și religie.

Secția română a postului de radio „Europa liberă", care se ocupă în mod direct de pregătirea și desfășurarea acțiunilor ostile îndreptate împotriva țării noastre, este condusă de Noel Bernard (Bercovici), evreu plecat în străinătate în timpul celui de-al II-lea război mondial, și cuprinde 58 de salariați.

Printre funcționarii secției române a postului de radio „Europa liberă" se află: Măgureanu Ion, Cunea (Kohn) Sorin, Bănuș Max, Munteanu Nicolae, Popper Iacob, Romniceanu (Blumen) Florea, Chiriac Cornel, Măgură Ioana, Petrescu Octavian, Petrescu Aurelian, Cisek Hortense, Chivu Iacob, Teodor Radu, Zaharia (Șmilovici) Constantin, Galaction Virgil (Rafael Edgar), Antonescu Liselotte, Cismărescu Mihai, Vulcan Constantin, Ioanid Ion, Goia Octavian, Bunescu Preda, Vasiliu Mircea, Teodosiu Ana, toți originari din România.

Organele de presă ale C.N.E.L. sînt: o fițuică intitulată „Presa Europei libere", care tratează în general probleme privind situația emigranților; un buletin de presă în limba engleză, ce apare zilnic sau la 2-3 zile, care conține principalele știri și evenimente din țările socialiste.

C.N.E.L. dispune și de o „universitate" înființată în 1950 în Franța, la Strasbourg, principalul său scop fiind pregătirea în spiritul ideologiei burgheze a tinerilor ai căror părinți sînt originari din țările socialiste.

In ceea ce privește finanțarea C.N.E.L.-ului, deși oficial se susține că aceasta este o organizație particulară, ale cărei fonduri provin din donații, în realitate cea mai mare parte a bugetului său (14 milioane de dolari anual) este furnizată de C.I.A. De altfel, există chiar o recunoaștere oficială a administrației S.U.A. în privința ajutorului material pe care-l acordă „Europei libere". Această atitudine de sprijinire a unei organizații a cărei activitate este profund ostilă destinderii internaționale a fost supusă la numeroase critici din partea unor oameni politici americani chiar în Congresul S.U.A.

In pofida acestui fapt, administrația S.U.A. persistă în atitudinea sa. Astfel, la 30 septembrie 1971, subcomisia Camerei Reprezentanților pentru afaceri externe a aprobat proiectul de finanțare de către guvernul S.U.A. pe o perioadă de doi ani a posturilor de radio „Europa liberă" și „Libertatea", precum și un studiu privind finanțarea lor ulterioară.

Hotărîrea adoptată constituie un compromis între propunerea președintelui Nixon privind finanțarea de către un

oficiu independent și autorizația trecută prin Senat cu privire la alocarea sumei de 30 milioane de dolari pentru un an.

In ultimul timp, conducerea „Europei libere" apreciază însă că „solicitările de fonduri financiare nu mai sînt onorate cu aceeași ușurință ca în trecut".

Activitatea de spionaj desfășurată de „Europa liberă" împotriva țării noastre nu este contestată nici de către unii dintre docilii ei slujbași.

In legătură cu acest aspect, Max Bănuș, răspunzînd la o întrebare a unui interlocutor român, a afirmat că personalul postului de radio „Europa liberă" face anumite studii economice și comentarii politice care merg în America și constituie material de spionaj. „Noi nu facem spionaj mărunt — a precizat în continuare Max Bănuș — dar orice informație economică sau din orice alt domeniu pe care o primim constituie spionaj și, din acest punct de vedere, aveți dreptate numindu-ne spioni".

Potrivit tot afirmațiilor lui, făcute într-o altă împrejurare, postul de radio „Europa liberă" reprezintă „o mică parte a unui sistem de institute de cercetare a vieții din țările răsăritene, care execută tot felul de lucrări pentru mari întreprinderi americane...".

Una dintre căile folosite de „Europa liberă" în vederea culegerii de informații o constituie interogarea persoanelor din țările socialiste care, trădînd, se stabilesc în Occident.

In acest scop, „Europa liberă" a creat așa-numitele „birouri de cîmp", care sînt conduse, de obicei, de americani. Unele dintre aceste birouri, ca cele din Paris, Roma, Viena, Londra, au pînă la 15 persoane. In anul 1970, 4 salariați ai postului de radio „Europa liberă" au fost detașați la Filiala din Viena, condusă de Frideric Opper, agent al C.I.A., pentru a se ocupa de exploatarea transfugilor români aflați în lagărul din Austria.

„Birourile de cîmp" contactează totodată persoane care au vizitat România și alte țări socialiste pe linie comercială, culturală, turistică etc., pentru a obține de la acestea informații culese cu ocazia călătoriilor făcute. De asemenea, trimit în țările socialiste o serie de colaboratori și persoane de încredere, ca ziariști, oameni de afaceri, sportivi, turiști etc., pentru a culege informații din toate domeniile de activitate.

Tot pentru obținerea de informații, slujbașii „Europei libere" încearcă să exploateze în orb anumiți cetățeni români care se deplasează în Occident în interes de serviciu sau personal. S-a stabilit că printre cei care acționează mai intens în această direcție sînt: Noel Bernard, Max Bănuș, Sorin Cunea, Armand Gurian, Munteanu Nicolae și alții.

Adeseori, salariații acestui post de radio folosesc serviciile diverșilor transfugi români pentru a le înlesni intrarea în legătură cu cetățeni români care se află temporar peste hotare. Astfel, numitele „Cosak Lucreția" și „Timmer Ana", stabilite în prezent la München, contactează personal pe unii cetățeni români, îndeosebi din rîndul intelectualilor ce se deplasează în R. F. a Germaniei, pe care caută să-i pună în legătură cu cadre din conducerea postului de radio „Europa liberă".

In cadrul acestui post de radio funcționează un birou ce se ocupă exclusiv de exploatarea informațiilor provenite din România și care este condus de Ionel Gheorghe, fiul fostului general Ion Gheorghe.

Totodată, sub acoperirea „cercetării pieței și a posibilităților de afaceri", postul de radio „Europa liberă" a deschis la Viena un birou numit „Intora", care culege date cu privire la efectivele militare, locurile de amplasare a unităților de rachete, a aeroporturilor militare, a uzinelor de armament etc. din țările socialiste.

Un alt aspect al activității dușmănoase dusă de postul de radio „Europa liberă" împotriva țării noastre îl constituie încercările de a determina anumiți cetățeni români care merg în diverse țări occidentale — în interes de serviciu sau particular — să rămînă în străinătate.

Din datele aflate în posesia organelor de securitate rezultă că în majoritatea cazurilor în care sînt contactați cetățeni români, după ce se încearcă să se afle de la ei anumite probleme cu caracter secret, li se propune să rămînă în

Occident. Celor care prezintă interes, îndeosebi intelectualilor, li se promite că vor fi ajutaţi să-şi găsească serviciu sau că vor fi angajaţi la „Europa liberă".

Revenind la activitatea propagandistică reacţionară desfăşurată de „Europa liberă", se impune a fi relevat faptul că un conţinut deosebit de duşmănos îl au emisiunile privind politica internă a României, în cadrul cărora sînt abordate, de pe poziţii ostile, o serie de evenimente importante din viaţa ţării noastre.

In acelaşi spirit sînt comentate şi problemele din domeniul literaturii şi al artei. Pentru „dezbateri" pe asemenea teme sînt consacrate emisiuni speciale sub diverse denumiri („Idei şi fapte", „Teze şi antiteze"), ce conţin aşa-zise analize ale „activităţii literare şi de creaţie" a unor emigranţi români, încercîndu-se să se acrediteze ideea că, de fapt, aceştia ar fi în prezent „adevăraţii purtători ai tradiţiilor culturale româneşti".

Printre altele, în vederea elaborării emisiunilor, se procedează la ascultarea posturilor de radio ale statelor socialiste, la studierea de publicaţii din aceste ţări şi la selecţionarea ştirilor transmise de diferite agenţii de presă, pentru a se găsi anumite aspecte care să fie prezentate în mod denaturat.

Tot în scopul menţionat se foloseşte şi conţinutul scrisorilor pe care unii cetăţeni români le expediază postului de radio „Europa liberă".

In majoritatea acestor scrisori, expeditorii fac aprecieri asupra unor emisiuni, răspund unor concursuri muzicale iniţiate de „Europa liberă", solicită transmiterea unor melodii etc.

O parte dintre ele au însă un conţinut duşmănos. Autorii acestora — care, de regulă, îşi ascund identitatea — aduc grave injurii la adresa orînduirii noastre, denigrează realizările obţinute de R. S. România, se plîng de „lipsă de libertate" etc.

Pentru ca scrisorile lor să ajungă la destinaţie, elementele respective folosesc adresele anumitor rude, prieteni, cunoştinţe sau actori din statele occidentale, pe care îi roagă să le retransmită postului de radio „Europa liberă". In acelaşi scop, sînt folosiţi şi unii cetăţeni străini care se află temporar în ţara noastră sau cetăţeni români care se deplasează în străinătate.

Urmărind să impulsioneze o astfel de activitate, crainicii „Europei libere" difuzează periodic diverse adrese la care indică să li se transmită corespondenţa. De asemenea, ţinînd seama de dorinţa multor tineri din diferite ţări de a stabili relaţii amicale între ei, „Europa liberă" caută să realizeze astfel de legături cu intenţia de a le folosi apoi în scopuri ostile ţării noastre. Ea a difuzat pînă în prezent un număr însemnat de adrese ale unor tineri din diverse ţări capitaliste, după ce în prealabil a obţinut promisiunea acestora că vor transmite scrisorile primite din România postului respectiv de radio.

Din unele date aflate în posesia organelor de securitate rezultă că în ultimul timp „prestigiul" postului de radio „Europa liberă" în străinătate a scăzut. Redactorul Virgil Galaction afirmă chiar că „Europa liberă" nu are nici un prestigiu în Occident; oamenii fug cînd aud de ea, refuză să dea interviuri etc.

Florea Romniceanu a precizat că situaţia postului de radio din München este destul de dificilă, deoarece în tot cursul anului 1970 s-a pus serios problema mutării lui în afara graniţelor R. F. a Germaniei. Mai mult, Turcia, unde se preconiza să fie transferat, nu a acceptat.

De altfel, există date că însăşi secţia din New-York este împărţită în două curente, între care sînt disensiuni în ce priveşte activitatea viitoare a „Europei libere". O situaţie similară există şi în cadrul Secţiei române a postului de radio „Europa liberă" din München.

Cu toate acestea, activitatea ostilă a postului de radio „Europa liberă" continuă să se desfăşoare în direcţiile menţionate, constatîndu-se chiar, în anumite privinţe, o intensificare a ei.

Dată fiind periculozitatea acțiunilor dușmănoase întreprinse de „Europa liberă", organele de securitate au luat o serie de măsuri în vederea contracarării acestora.

Astfel, a fost intensificată munca informativă în vederea cunoașterii tuturor aspectelor acestei activități, a mijloacelor, metodelor, surselor de informare și canalelor de legătură folosite de „Europa liberă".

Au fost identificate adresele cunoscute că aparțin postului de radio „Europa liberă" și colaboratorilor săi și s-a organizat urmărirea continuă a tuturor emisiunilor pentru cunoașterea adreselor nou indicate.

S-au luat totodată măsuri de prevenire a expedierii din țară a corespondenței adresate acestui post de radio, precum și de identificare a autorilor de scrisori cu conținut dușmănos. Aceasta a permis identificarea unui număr însemnat dintre elementele care s-au dedat în scrisorile trimise la calomnii contra statului nostru, luîndu-se față de ele, de la caz la caz, măsurile ce se impuneau.

O altă măsură luată a constat în organizarea, împreună cu organele de partid și U.T.C., a unor adunări la care au fost invitați tineri, în special elevi, cărora li s-au prezentat referate ce demascau activitatea ostilă a „Europei libere".

INTERVENȚIE OPORTUNĂ

După cum s-a constatat, „Europa liberă" rezervă un spațiu din ce în ce mai mare în cadrul emisiunilor sale activității de îndoctrinare anticomunistă a unor tineri.

Această activitate nu găsește însă ecou decît în rîndul unui număr foarte mic de elemente. Referindu-se la tineretul din țara noastră, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul expunerii ținute la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, arăta că „...noi avem un tineret bun, devotat patriei, cauzei socialismului. În marea lui majoritate, tineretul se află pe poziții morale sănătoase". De asemenea, într-un interviu acordat unui ziarist italian, secretarul general al partidului afirma: „Generația noastră tînără participă activ la viața societății, la muncă, susține și înfăptuiește cu entuziasm politica partidului nostru"[1].

În pofida acestei realități descurajante pentru trădătorii de la „Europa liberă", ei continuă, rămînînd fideli infamei lor îndeletniciri, să încerce pervertirea conștiinței unor tineri din țara noastră.

[1] Interviul acordat de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, ziaristului italian Enzo Bettiza de la „Corriere della sera", publicat de „Scinteia" nr. 8941 din 18 oct. 1971.

Această acțiune de corupere ideologică se desfășoară cu multă subtilitate. De exemplu, speculînd atracția anumitor tineri pentru muzica ușoară „pop", postul de radio „Europa liberă" transmite frecvent piese de această factură. De asemenea, prezintă diferite date despre orchestrele de muzică „pop", concertele susținute de ele, interviuri ale cîntăreților, tendințele din cadrul acestui gen muzical etc. Mai mult, o parte a programului este destinată transmiterii de melodii la cererea ascultătorilor, știindu-se că aceasta îi va obliga pe pasionații genului muzical menționat să scrie „Europei libere" spre a-și exprima preferințele. Toate acestea constituie însă numai recuzita folosită pentru captarea atenției tinerilor respectivi, pentru că în realitate, cea mai mare parte a timpului este rezervată comentariilor cu caracter ostil socialismului, elogierii modului de viață burghez, cultivării decadentismului.

Date fiind carențele din pregătirea politică și ideologică a unora din tinerii ce audiază aceste emisiuni, lipsa lor de maturitate în gîndire, deficiențele educației primite, o parte dintre ei — este adevărat extrem de puțini — sînt, treptat, influențați de ideile pe care le vehiculează „Europa liberă", devenind adepți ai unor moravuri incompatibile cu morala socialistă.

Principalul realizator al acestui program este Cornel Chiriac, un individ abject, reprezentant tipic, prin conduita și concepțiile sale, al decadentismului, căruia îi face o susținută propagandă în comentariile lui.

Exmatriculat, pe vremea cînd se afla în țară, pentru situație necorespunzătoare la învățătură, din Institutul pedagogic, el se distingea în permanență printr-o comportare în totală contradicție cu normele etice ale societății noastre : se îmbăta foarte des, provoca scandaluri, era recalcitrant, ducea o viață dezordonată, plină de excese (ce i-au zdruncinat sistemul nervos, din care cauză se afla în tratament medical psihiatric), iar prin ținuta sa încerca să-i imite pe

tinerii „hippy" din Occident (purta barbă, plete, haine murdare și o cruce mare atîrnată de gît).

În prezent, după cum s-a stabilit, a devenit și consumator de stupefiante.

Periculozitatea acestei activități desfășurate de „Europa liberă" este demonstrată de cazurile unor tineri care, sub influența ei, au început să facă diferite afirmații necorespunzătoare, să aibă o conduită reprobabilă etc.

Cîteva asemenea aspecte și modul cum au acționat organele de securitate pentru descoperirea și curmarea lor pot fi ilustrate cu următoarele trei cazuri :

1. În februarie 1970, Inspectoratul de securitate al județului Iași a intrat în posesia unei scrisori cu conținut dușmănos expediată postului de radio „Europa liberă" de un individ ce semna cu pseudonimul „Nick". Adresîndu-se lui Cornel Chiriac, autorul, după ce se recomanda ca student în Iași, își exprima dezacordul față de un articol al antrenorului de fotbal Petre Steinbach, în care acesta, semnalînd pericolul extinderii tendinței unor fotbaliști români de a imita excentricitățile unor mari jucători din alte țări, combătea implicit fenomenul „hippy". Astfel, în mod judicios, Steinbach cerea sportivilor români să lase „purtatul pletelor numeroaselor grupuri de „hippy" londonezi sau celor de peste ocean, care propovăduiesc, în catacombele lor, murdăria corporală, reîntoarcerea la preistorie și primitivitate, la o sălbăticie «elevată» prin consumul marijuanei, prin beția simțurilor și prin hipnoză, ca să ajungă la ultimul act al demenței umane : crima.

Spectatorii repudiază acest dezmăț capilar poate și pentru că el reprezintă o modă și un simbol al acelei părți bolnave și dezorientate a tineretului lumii care a rupt toate convențiile sociale și a trecut foarte repede de la neglijența vestimentară și păr stufos la religia instinctului, la dezmăț, drog și asasinat".

Autorul scrisorii respective, sub pretextul că ar polemiza cu Steinbach (deși scrisoarea era adresată — așa cum

s-a arătat — lui Cornel Chiriac), se deda la o serie de calomnii grave la adresa comunismului, a orînduirii sociale din țara noastră.

Totodată el îl mai informa pe Cornel Chiriac că i-a mai trimis cîteva scrisori, că este un admirator al muzicii „pop" (cu care ocazie îi solicita să transmită cîteva piese de acest gen) și îl felicita pentru calitatea emisiunilor „Metronomul în libertate" și se declara un ascultător consecvent al programului „Europei libere".

In vederea identificării lui s-a pornit de la indiciile pe care le oferea scrisoarea, și anume că era student în Iași, că avea, probabil, aspectul și conduita unui „hippy" (în care sens făcea și referire la articolul lui Steinbach), că îi place muzica „pop" și că era foarte nemulțumit de opinia ce există în țara noastră față de fenomenul „hippy".

Ca atare, s-a trecut la stabilirea unui cerc de suspecți din rîndul studenților, cu ajutorul rețelei informative din facultăți. Intrucît însă anul I nu era încă suficient asigurat din punct de vedere informativ, s-a procedat la intensificarea procesului de punctare a studenților care ar fi putut fi incluși în rețea. Cu acest prilej, cu cei punctați s-a discutat și despre elementele nemulțumite de atitudinea ce există în țara noastră față de tinerii „hippy", despre cei pasionați de muzica „pop" etc. In acest fel a fost semnalat și un student din anul I al unei facultăți din cadrul Universității „A. I. Cuza", respectiv „Bunea Cristian", care purta plete, organiza la el acasă audiții de muzică „pop" și îi ironiza deseori pe colegii lui care avuseseră părul lung dar și-l scurtaseră. Pe lîngă el a fost dirijat un informator ce locuia la cămin. Intrucît însă „Bunea Cristian" se mutase de mai mult timp la o gazdă în oraș, iar informatorul avusese (înainte de a începe colaborarea cu organele de securitate) o atitudine rezervată față de unele din inițiativele lui, relațiile dintre ei nu mai erau amicale. Ca atare, acțiunea de apropiere inițiată de informator, la îndemnul ofițerului de securitate în legătura căruia se afla, avansa foarte încet. In consecință, s-a trecut la recrutarea unui informator chiar

din cercul lui de prieteni. Incă de la primele întîlniri acesta a furnizat o serie de informații care evidențiau unele similitudini între afirmațiile pe care „Bunea" le făcea în anturajul său și cele cuprinse în scrisoarea amintită.

Acționînd în mod pripit, ofițerul respectiv l-a contactat atunci personal pe „Bunea Cristian" sub acoperirea de cadru al universității și exploatînd faptul că acesta avea o situație nesatisfăcătoare la învățătură, i-a cerut să facă o informare în scris asupra motivelor care au determinat situația respectivă și a modului cum intenționează să o remedieze. S-a folosit această legendă, scontîndu-se pe numărul mare al cadrelor din universitate și pe faptul că „Bunea Cristian", fiind în anul I, nu avusese încă posibilitatea să cunoască întregul personal. Se impune însă a fi precizat faptul că măsura respectivă ar fi putut duce la descoperirea scopurilor urmărite de ofițer dacă „Bunea Cristian" ar fi întreprins anumite măsuri de verificare printre colegi pentru a identifica persoana ce discutase cu el.

Prin acțiunea respectivă ofițerul a urmărit, pe de o parte obținerea unei probe de scris, iar pe de altă parte să realizeze cunoașterea lui personală. Comparîndu-se scrisul din informarea respectivă cu cel de pe scrisoarea reținută din circuitul poștal s-a constatat că acestea sînt identice. In consecință s-a început urmărirea informativă specială acționîndu-se în continuare în direcția stabilirii complete a activității ostile pe care o desfășura.

In urma măsurilor întreprinse și îndeosebi prin cei doi informatori (cel de la cămin reușise și el să și-l apropie pe „Bunea Cristian") s-au obținut noi date despre cel în cauză. S-a stabilit astfel că „Bunea Cristian" audia frecvent emisiunile „Europei libere", în special programul prezentat de Cornel Chiriac, că își exprima apoi admirația printre cunoscuții săi față de comentariile și muzica transmise de acest post de radio și că îi îndemna și pe alții să le asculte.

In această situație la 11 martie 1970 s-a început cercetarea penală. Pentru început s-a efectuat o constatare tehnico-științifică care a confirmat că scrisul din informarea

prezentată de „Bunea Cristian" este identică cu cea din scrisoarea menționată.

In continuare s-a trecut la ascultarea martorilor în pe [illegible] „Bunea Cristian", a căror [illegible] libertate.

Martorii [illegible] aproximativ din luna decembrie [illegible] „Bunea Cristian" a început să [illegible] diferite [illegible] pe care afirma că le [illegible] „Europa liberă" [illegible] totodată [illegible] din țara noastră.

In [illegible] „Bunea Cristian" acesta a început [illegible] organi- [illegible] „pop", [illegible] melodii transmise de postul de radio „Europa liberă".

In această situație, folosindu-se cu pricepere mijloacele de probă — inclusiv scrisoarea menționată, pentru a cărei [illegible] el a fost determinat să recunoască activitatea dușmănoa- [illegible] In legătură cu aceasta, [illegible] tele, el a arătat că a trimis mai multe scrisori lui Cornel Chiriac și că, pentru a nu fi interceptate, le-a expediat pe adresele unor persoane din R. F. a Germaniei, comunicate [illegible] „Europa liberă" [illegible] locuința sa.

S-a trecut atunci la efectuarea unei percheziții la adresa respectivă. In acest fel au fost descoperite două scrisori primite din R. F. a Germaniei — una de la un bărbat și alta de la o femeie — dintre care una preciza că scrisoarea trimisă de „Bunea Cristian" pe adresa respectivă a fost expediată lui Cornel Chiriac. De asemenea, au fost găsite la el șase coli de hîrtie pe care își notase un interviu luat de radio „Europa liberă" unor componenți ai cîtorva orchestre „beat", dintre care unii făcuseră diverse afirmații calomnioase la adresa țării noastre. După cum a afirmat el, intenționase să difuzeze acest interviu printre prietenii săi, dar pînă la urmă a renunțat.

In declarațiile date a arătat în mod amănunțit aspectele activității dușmănoase pe care a desfășurat-o, însă a încercat să-și diminueze vina, arătînd că a fost în permanență instigat de „Pa[illegible] Valerian" un coleg de al său.

Procedîndu-se la confruntare s-a constatat însă [illegible] pe care ulterior l-a recunoscut și el [illegible] adevărul atunci cînd îl învinuise pe „P[illegible] Valerian".

Tot în procesul urmăririi penale a mai rezultat că [illegible] puțin înainte de a se [illegible] se interesase despre posibilitatea de a fugi din țară și a se stabili în R. F. a Germaniei. In acest sens, se gîndise să ia legătura [illegible] de pe mașinile frigorifice care transportau carne de la noi din țară, întrucît considera [illegible] dispuși ca, în schimbul unei sume substanțiale [illegible] peste graniță cetățeni români ascunși în mașinile respective.

Nedispunînd însă de bani, renunțase momentan la planul respectiv.

La 18 iulie 1970 a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

Acțiunile sale fiind pe deplin elucidate, el a fost trimis în judecată pentru activitate de propagandă contra orînduirii socialiste.

Fiind judecat, a fost condamnat la șase ani închisoare [illegible] pe timp de cinci ani de la data executării pedepsei a drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a și b C. pen.

2. O persoană [illegible] sub pseudonimul „Fram Jo[illegible]" a trimis din orașul [illegible] la 25 noiembrie [illegible] la „Europa liberă", destinată lui Cornel C[illegible] în posesia acestei [illegible] I. S. J. [illegible] că ea avea un caracter [illegible] calomnii la adresa [illegible] Români.

In continuare [illegible] o serie de aprecieri de [illegible] „pop" de către [illegible] noastre de [illegible] lui Cornel Chiriac, [illegible] piese muzicale.

Din scrisoare rezultau următoarele indicii: avea 19 ani și locuia în Bistrița (cum afirma în prezentarea pe care și-o [illegible]), era pasionat de muzica „pop" și discuta despre aceasta cu alți tineri. Ca atare, s-a trecut la selectarea elementelor [illegible] asemenea preocupări. Paralel, au fost luate [illegible] în circuitul poștal a scrisorilor pe care [illegible] eventual, ei le-ar mai fi putut trimite „Europei libere". La scurt timp după aceasta se și obține un rezultat pozitiv: în ziua de 21 decembrie 1969 a fost interceptată o felicitare semnată de data aceasta „Terek Ianos", adresată de cel în cauză lui Cornel Chiriac. În cuprinsul ei, autorul se rezuma doar să-l felicite pe Cornel Chiriac cu ocazia Anului nou. În încheiere semna din nou „Briam Jones", precizînd totodată că numele și adresa expeditorului, menționate pe plic, erau false.

[illegible] indu-se cercetări s-a constatat că numele și adresa respectivă erau totuși ale unei persoane din oraș. Măsurile luate ulterior au arătat însă că nu aceasta era autoarea scrisorilor respective.

În această perioadă, organele de securitate au intrat în posesia unei noi scrisori cu conținut dușmănos, adresată „Europei libere", dar aparținînd altei persoane din Bistrița. În conținutul ei însă aceasta îi reproșa lui Cornel Chiriac că nu-i răspunsese încă la scrisorile semnate „Briam Jones". Cum scrisul era diferit de cel din corespondența semnată „Briam Jones", însemna că exista încă o persoană care participa la activitatea desfășurată sub pseudonimul amintit.

Între timp, cu ajutorul rețelei informative, s-a stabilit un cerc de suspecți (elemente din rîndul tinerilor certați cu disciplina, care organizau deseori petreceri deșănțate la locuințele lor, audiau muzică „pop", își exprimau disprețul față de muzica ușoară românească etc.), cărora li s-au luat sub diferite legende probe de scris.

Comparația efectuată a dus la identificarea autorului [illegible] „Briam Jones": acesta era numitul „Haidu Eugen", ospătar, absolvent a 10 clase.

[illegible] dintre informatorii [illegible] a semnalat că o cunoștință a sa [illegible] „Pop Konia" s-ar fi [illegible] „Pop Konia" făcea parte din anturajul [illegible] „Haidu Eugen" [illegible]

[illegible] mărirea penale, luîndu-se, printre altele, măsura efectuării [illegible] „Haidu Eugen" [illegible]

[illegible] un model de carnet de [illegible] „O.T.I." [illegible] muzicii „pop" [illegible] „Haidu Eugen" [illegible] „Wa[illegible] old Pop" [illegible] calomnioase [illegible] dintre care o parte [illegible] „Europei libere" [illegible]

[illegible] pentru compararea scrisului [illegible] tehnico-științifice [illegible] „Haidu Eugen" este autorul înscrisurilor [illegible]

Existînd [illegible] asupra activității dușmănoase desfășurate de „Haidu Eugen" și „Pop Konia" în [illegible] au fost [illegible]. Cu acest prilej au făcut declarații privind propaganda ostilă desfășurată. În plus, „Haidu Eugen" a relatat și despre preocupările avute pen-

tru constituirea unei grupări duşmănoase, care însă, excep- t [illegible] materialele găsite la el cu prilejul percheziţiei nu s-au materializat.

Instanţa de judecată i-a condamnat pentru comiterea infracţiunii de propagandă împotriva orînduirii socialiste astfel pe „Haidu Eugen" la şase ani închisoare şi interzicerea pe timp de patru ani a drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a şi b C. pen., pe „Pop Konrad", la doi ani şi jumătate [illegible] interzicerea pe doi ani a drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a şi b C. pen.

3. In lunile decembrie 1969 şi ianuarie 1970, Inspectoratul de securitate al judeţului Sibiu a intrat în posesia mai multor scrisori nesemnate, adresate lui Cornel Chiriac, prin care autorii lor îi aduceau acestuia la cunoştinţă că sînt elevi de liceu din Sibiu şi că îi admiră foarte mult emisiunea „Metronom în libertate", pe care o audiază în grup. In încheiere, ei îi cereau să le transmită cîteva melodii preferate din repertoriul muzicii „pop". Scrisorile respective cuprindeau însă şi unele afirmaţii necorespunzătoare cu privire la situaţia tinerilor din R. S. România, la posibilităţile lor de distracţie, la muzica uşoară românească etc.

Întrucît exista posibilitatea ca, sub influenţa propagandei duşmănoase pe care Cornel Chiriac o făcea în cadrul emisiunii respective, tinerii în cauză să ajungă la manifestări mai grave, s-a hotărît să se intensifice munca informativă în liceele oraşului, pentru a fi descoperiţi şi a se lua măsuri care să împiedice evoluţia lor negativă din punct de vedere politic şi etic.

Peste puţin timp, respectiv la 26 ianuarie 1970, un profesor de la un liceu din oraş a semnalat organelor de securitate următoarele: remarcînd că elevul „Bardaş Haralambie" a arătat unui coleg al său dintr-o altă clasă o hîrtie pe care acesta, după ce a citit textul ce-l conţinea, a scris ceva, l-a întrebat despre ce este vorba. Surprins, „Bardaş Haralambie" a [illegible] că se pregătesc să aibă o întîlnire amicală, că vor să asculte nişte melodii, că el are sarcina de

[illegible]

este semnificația denumirii pe care și-o a[illegible] grup[illegible] respectiv „Metronomiștii", ce anume le-o inspirase, de [illegible] aflau ce melodii noi apar în domeniul [illegible] „pop" [illegible] mult, nu s-a făcut nici o legătură între numele de „Metronomiștii" și titlul emisiunii față de care își exprimau a[illegible]rația autorii scrisorilor în cauză.

Pe de altă parte, nedispunîndu-se de o rețea informativă satisfăcătoare în cele două licee, nu s-au putut [illegible] date noi, care să permită elucidarea problemelor ce se ridicau în legătură cu existența grupului respectiv. Cu ajutorul rețelei existente au putut fi stabilite doar elementele care se aflau în relații mai apropiate cu membrii cercului „Me-[illegible]

În această situație, pornindu-se de la premisa că se vor afla și alte aspecte ale activității celor în cauză, s-a stat de vorbă cu încă un elev — „Celariu Dinu" — de la celălalt liceu. Despre acesta se stabilise că se întîlnea deseori cu [illegible] re au început să evite întîlnirile între ei

[illegible] își mărturiseau apartenența la cercul „M[illegible]" lui Cornel Ch[illegible] [illegible] În ele se făceau însă

[illegible] unele afirmații [illegible] morala și politică

Trecîndu-se la [illegible] Hara[illegible]

În [illegible] timp „[illegible] liberă" a transmis un comentariu a[illegible] pe marginea unei scrisori primite de la un [illegible] căreia i-a dat citire. Autorul semna sub pseudonimul „[illegible] în posesia organelor de securitate.

În această situație, s-a hotărît să se treacă la finaliza-[illegible] ce mai [illegible]

[illegible] nomiștii".

Cu acest prilej s-a stabilit rolul avut de fiecare în constituirea cercului și în activitatea ulterioară a acestuia, atitudinea adoptată în cadrul discuțiilor purtate între ei, mo-[illegible] ropei libere" etc. Cazul fiind elucidat sub toate aspectele, s-a hotărît ca activitatea celor în cauză să fie pusă în discuție publică.

La adunarea respectivă au participat elevi, părinți ai acestora (inclusiv cei ai elementelor în cauză) și cadre didactice.

Măsura punerii în discuție publică a activității elevilor [illegible]

o serie de învățăminte foarte importante. Astfel elevii, în special cei care se aflaseră în relații mai apropiate cu membrii cercului „Metronomiștii", și-au dat seama care sînt scopurile reale urmărite de postul de radio „Europa liberă" sub masca emisiunilor muzicale, ce planuri odioase încearcă să realizeze prin stabilirea de legături prin corespondență cu tinerii din țara noastră și cît de dăunătoare pot fi anturajele necorespunzătoare.

Ca urmare, imediat după acest eveniment s-a constatat o îmbunătățire substanțială a situației disciplinare în cele două licee, o intensificare a studiului, renunțarea de către elevii cu o ținută ce lăsa de dorit la toate elementele stridente, menite să șocheze etc. La rîndul lor, părinții, după cum s-a putut constata chiar în cadrul ședinței, s-au convins personal ce consecințe nefaste pot avea lipsa de preocupare pentru educarea politică a copiilor într-un spirit sănătos, acordarea unei libertăți greșit înțelese, lipsa de control asupra activității extrașcolare a acestora, necunoașterea preocupărilor lor, a modului cum se distrează etc.

De asemenea, cadrele didactice din cele două școli au început, după ședința respectivă, să acorde mai multă atenție laturii educative a procesului de învățămînt, să se intereseze mai îndeaproape de activitățile extrașcolare ale elevilor, de anturajele lor, să-i îndrume spre preocupări serioase etc.

Ulterior, Inspectoratul școlar județean a prelucrat concluziile desprinse cu toți directorii de licee din județul Sibiu, iar un material similar a fost prelucrat în toate liceele și școlile profesionale din județ.

În încheierea acestui caz trebuie arătat că asupra unora dintre elevii supuși discuției publice s-au luat și diferite măsuri pe linie școlară și de U.T.C. Astfel, „Bardaș Haralambie" împreună cu un coleg al său, fiind inițiatorii cercului „Metronomiștii" și, în același timp, autorii celor mai multe dintre scrisorile amintite, adresate „Europei libere", au fost exmatriculați din școală cu recomandarea de a se încadra în producție, urmînd ca, pe baza rezultatelor obținute

în muncă, a caracterizărilor date de organizațiile de partid din întreprinderile respective și a aprecierilor Comitetului municipal U.T.C., Consiliul profesoral să decidă asupra reprimirii lor în școală. Totodată, organizația U.T.C. din școală a hotărît excluderea lor din U.T.C.

Față de un alt membru al cercului s-a luat măsura eliminării pe două săptămîni din școală și a amînării susținerii bacalaureatului pentru cea de-a doua sesiune, iar organizația U.T.C. a hotărît să-l excludă din U.T.C.

Împotriva altor patru elevi s-a luat măsura eliminării pe două săptămîni din școală și a scăderii notelor la purtare, iar organizația U.T.C. i-a sancționat cu vot de blam cu avertisment.

Celorlalte elemente supuse discuției publice li s-au dat avertismente de către Consiliul profesoral și li s-au scăzut notele la purtare.

Pe de altă parte, pentru a li se putea cunoaște în viitor conduita, principalii participanți la activitatea cercului „Metronomiștii" au fost supravegheați informativ.

*

Spre a putea fi evidențiate cîteva concluzii ce se desprind pentru activitatea de securitate din analiza acestor cazuri, este necesar să fie relevate, în prealabil, cîteva elemente ce prezintă un interes deosebit, și anume: tinerii respectivi fie că nu beneficiaseră de aportul educativ al părinților (cazul lui „Haidu Eugen", care provenea dintr-o familie dezorganizată), fie că fuseseră crescuți chiar în familie într-un spirit nesănătos (de pildă, mama lui „Bardaș Haralambie", care era cetățeană română de naționalitate germană, lăuda frecvent, mai ales după o călătorie efectuată în R. F. a Germaniei, situația rudelor sale ce emigraseră acolo, iar fiului său îi adusese, la întoarcere, reviste cu caracter pornografic), fie că nu erau de loc supravegheați de către părinți (cazul lui „Bunea Cristian"); intrînd în anturaje necorespunzătoare, ei au început să neglijeze învățătura, să consume băuturi alcoolice, să aibă o conduită insolentă, să participe la diver-

se petreceri deșănțate, să-și procure reviste cu caracter pornografic, aduse pe diferite căi din țările capitaliste, au adoptat o ținută inspirată de aceea a tinerilor „hippy" etc.; începînd să asculte muzică „pop" — foarte agreată de tinerii „hippy" — au devenit susținători fervenți ai acesteia (atitudine ce s-a concretizat în propaganda pe care i-o făceau, în organizarea de audiții colective ale unor piese din repertoriul său, în încercarea de constituire a unor formații pentru interpretarea ei etc.) și, aflînd că „Europa liberă" transmite asemenea muzică în cadrul emisiunii „Metronom în liberiade", au trecut la audierea sa, pentru ca, treptat, sub influența comentariilor cu caracter dușmănos pe care Cornel Chiriac le face în cadrul emisiunii menționate, să evolueze într-o direcție periculoasă.

Toate acestea impun concluzia că ofițerii de securitate, atunci cînd instruiesc rețeaua informativă din locurile unde se concentrează tineri (instituții de învățămînt, cămine și internate, case de cultură, cenacluri literare, biblioteci, baze sportive, tabere, baruri și altele), trebuie să-i aducă la cunoștință asemenea aspecte, deoarece pot constitui puncte de plecare ale unor activități sau manifestări periculoase, pentru a nu trece cu vederea peste ele. In acest sens, ea trebuie instruită să semnaleze imediat elementele ce îndeamnă la ascultarea emisiunilor postului de radio „Europa liberă", a celor care poartă corespondență cu el, a celor ce comentează emisiunile ascultate etc. Organelor de securitate le revine totodată obligația de a trece imediat la verificarea oricăror semnalări cu privire la asemenea aspecte.

In planul de măsuri privind munca de securitate pentru prevenirea, descoperirea și curmarea activităților cu caracter infracțional în rîndul unor tineri se ordonă intensificarea acestei munci în locurile unde se concentrează tineri, realizarea unei conlucrări sistematice între organele de securitate și cele de miliție, organizațiile de tineret, institutele de învățămînt și conducerile întreprinderilor economice.

De asemenea, se ordonă organizarea de acțiuni pentru demascarea postului de radio „Europa liberă", precum și

realizarea unor combinații în vederea influențării unor crainici ai acestuia.

In afara rețelei informative (care în astfel de cazuri se recrutează din rîndul elevilor, studenților, profesorilor, pedagogilor, administratorilor de cămine, îndrumătorilor artistici, directorilor administrativi etc.) se ordonă folosirea întregului potențial informativ al unităților, inclusiv a rețelei de investigații, spre a se putea cunoaște aspectele ce prezintă interes pentru securitatea statului ale activității desfășurate de tineri și în afara instituțiilor de învățămînt sau ai căror salariați sînt.

Din analiza cazurilor tratate se mai degajă o concluzie, și anume: trebuie să se pună un accent mult mai mare pe descoperirea, cu ajutorul rețelei informative, a fenomenelor negative, deoarece permite o cunoaștere mai din timp a acestora.

Examinarea cazurilor respective evidențiază totodată necesitatea intensificării de către factorii ce concură la educarea tineretului a activității desfășurate în acest sens.

Dînd expresie grijii manifestate de partidul nostru pentru educarea tineretului în spiritul înaltelor idealuri comuniste, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta în cadrul propunerilor de măsuri prezentate Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii că: „Trebuie acționat pentru promovarea în rîndurile întregului tineret a concepției despre lume și viață a clasei muncitoare, pentru cultivarea tradițiilor revoluționare ale clasei muncitoare și ale partidului comunist, pentru educarea socialistă, patriotică, prin muncă a tinerei generații". De asemenea, propunerile respective prevăd ca obiective principale ale activității de educație a tineretului combaterea fermă a tendințelor de parazitism, de viață ușoară, fără muncă, cultivarea răspunderii și a datoriei de a munci în slujba patriei, a poporului, a societății socialiste. Pentru a-și putea forma o imagine exactă despre orînduirea capitalistă, lui trebuie să i se înfățișeze mai pe larg stările

de lucruri din țările cu acest sistem social, exploatarea la care sînt supuși oamenii muncii, greutățile pe care le au de întîmpinat tinerii. Totodată, propaganda noastră trebuie să prezinte mai pe larg lupta oamenilor muncii din aceste țări împotriva claselor exploatatoare, a neocolonialismului, a diferitelor guverne antinaționale și antipopulare, a politicii de amestec în treburile altor state. Se impune, de asemenea, să se acorde o mai mare atenție educării tineretului în spiritul atașamentului față de patrie, de cuceririle revoluționare ale poporului, al dragostei față de libertate, al hotărîrii de a apăra independența și suveranitatea Republicii Socialiste România.

CUPRINSUL

Redactor: mr. CONSTANTIN DOBRE
Corector: s.c. RADU STOIAN

Dat la cules: 18.09.71. Bun de tipar: 02.11.71. Tiraj 600 ex., din care 550 ex. hîrtie semivelină și 50 ex. hîrtie velină. Format 16/61×86. Lucrarea conține 22 pagini.